

af de Befæstningsforanstaltninger, som ere blevne nægtede, optagne paa Forslaget. Ja, hvis det ærede Medlem kunde naae til med det Samme at faae sat en Del Foretagender igjennem, som sikkert ligge baade ham og adskillige andre Medborgere en hel Del paa Sinde, saa havde man jo slaaet to ikke saa smaa Fluer med eet Smøt. Det tror jeg nu ikke kan lykkes det ærede Medlem. Derimod kan det lykkes det ærede Medlem og Regjeringen at faae gennemført et Lovforslag som det, der nu ligger for, hvorved der gives virkelige gavnlige Midler til i det Mindste at afhjælpe den absolute Trang hos Arbejderne, som er til Stede i Diebliffet. Det andet Thing har, jeg havde nær sagt med en særdeles stor Skyndsomhed viist, at det vil gjøre Noget, naar der er Tale om saa alvorlige Spørgsmaal som disse, men at gaa saa vidt, som det ærede Medlem tror at kunne gaa, nemlig at faae gennemført Ting, som have været omstridte i aarevis, og faae dem gennemførte netop under Paastud af, at man vil fremme de arbejdende Klasers Løve, det tror jeg næppe lader sig gjøre. Det ærede Medlem sagde: Lad os faae disse Millioner anvendte til Arbejder, saa ville Arbejderne faae Beskjæftigelse. Ja, det vilde jo ganske vist være meget heldigt, om man ved Hjælp af Statskassens Midler kunde bidrage til at faae nyttige og gavnlige Arbejder fremmede, men det lader sig næppe gjøre under den Form og i det Forhold, som det ærede Medlem antager. Man talte fremdeles om Kjendsgjerninger. Ja, der er Noget, som hedder oplyste Kjendsgjerninger, og Andet, som kaldes mere skjulte. Hvilke Kjendsgjerninger det ærede Medlem sagde til, veed jeg ikke ganske, og i alt Fald skal jeg ikke i Diebliffet fordybe mig deri. Men naar det ærede Medlem nævnde, at der var Kjendsgjerninger, som fuldstændig oplyste, at hans politiske Modstandere have søgt at modsætte sig Arbejdernes rimelige og berettigede Krav, vil jeg bede ham om at komme frem med dem.

Krigsministeren (Bahnsen): Jeg har forlangt Ordet i Anledning af en lille Bemærkning, som faldt fra det sidste ærede Medlem. Saavidt jeg kunde opfatte hans Ord fra min Plads, gik de ud paa, at den ærede næstforegaaende Taler (Magen) ligesom havde villet angå efter Arbejderne ved at ønske gennemført bl. A. flere af de Befæstningsforanstaltninger, som man ellers ikke havde kunnet faae bevilgede. Jeg maa altsaa gaa ud fra, at det var det ærede Medlems Mening, at der blandt de Arbejder, som for

Krigsministeriets Vedkommende stod opført paa det oprindelige Regjeringsforslag om Foranstaltninger til at modvirke Arbejdsløsheden, skulde være Befæstningsforanstaltninger. Jeg vil da bede ham læse de enkelte Poster igjennem, og han vil da vistnok indrømme, at der ikke deriblandt findes Spor af Noget, som har det mindste Hensyn til Befæstningsforanstaltninger. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det, da jeg overveiede, hvilke Arbejder jeg vissede optagne i Lovforslaget, netop var mig meget magtpaaliggende ikke at tage saadanne Ting med, som havde været Gjenstand for Strid i de forskjellige Thing, og som jeg vidste vilde vække Opposition. Naturligvis kan der være forskellige Meninger om Nødvendigheden, i alt Fald den paatrængende Nødvendighed, af enkelte af de foreslaaede Arbejder, men jeg tør bestemt sige, at der ikke derimellem findes noget, som har været nægtet tidligere, det vil sige nægtet paa Grund af principiel Modstand. Ganske vist er der Ting, som have været foreslaaede paa en, to eller maasse tre Finantslove uden at være blevne bevilgede, men Grunden dertil har saa ikke været den, at man ligesom har sagt: denne Foranstaltning er ikke hensigtsmæssig, men den, at man har sagt: i Ar vilde vi ikke give flere Benge, vi maa slaa af paa disse Punkter, som saa kunne opfattes. Men jeg tror, at man vil indrømme mig, at der ikke er et eneste Punkt, som kan siges at være et Stridspunkt. Det er kun den Bemærkning, jeg her strax vilde gjøre, idet det ærede Medlem syntes at have en fuldstændig forkert Opfattelse paa dette Punkt.

Rump: Den ærede Landssthingsmand, som sidst havde Ordet (Clausager), fremkom med forskellige Ytringer, paa hvilke det kunde være meget fristende at komme ind. Jeg skal imidlertid lade dem ligge og overlade til de ærede tidligere Talere, forsaavidt de ville, at inddegaa dem. Der er kun en enkelt Bemærkning af det ærede Medlem, hvortil jeg vil knytte nogle Ord. Man talte om Smedestriken og mente, at Skylden for den ikke laa hos Arbejderne, men hos Arbejdsgiverne, at disse Sidste vare Skyld i Arbejdsstandsningen. Derom skal jeg ikke udtale nogen Mening, men minde om den Arbejdsstandsning, som den største Arbejdsgiver her i Landet er Skyld i, nemlig Staten, der ikke har ladet de mange nyttige Foretagender sætte i Værk, som man savner paa alle mulige Omraader, og saa minde om den Skyld, det ærede Medlems Parti har i denne Arbejdsstandsning. Hvis det ærede Medlems Parti havde sørget for at opfylde sin Skyld-